

"Mânca-te-ar raiul", omule drag!

Liliana Trif

Ce repede trec anii și-mi pare un clișeu
Tomnatica lumină ce-mi bate în fereastră,
Curând o altă iarnă va arde-n șemineu
Și-o altă primăvară prin poezia noastră

Va trece să rămână-n cerneala de pe foi
Și să-i vorbească lumii de-o nouă încercare
De-a-nvinge nepăsarea. Pe drumul înspre noi
Ne vom întoarce-adesea, în zilele impare.

Dar azi semnez poemul doar eu și-abia găsesc
Cuvinte potrivite să-mi întregească rima,
E ziua ta și timpul aș vrea să îl opresc
Din fuga lui nebună. Nu-mi pasă de sunt prima

Sau ultima din lume... Aceste dragi urări
De bine și speranță, de fericire pură
Și tot ce port în suflet, avânt sau abdicări,
O să-ți aduc în casă, cu sufletul la gură

Și-ți jur că tracul ăsta, pe care-l simt acum,
Îl voi lăsa la ușă. Promit să bem cu paiul
Șampania din cupe, al toamnelor parfum
Să mi te țină tânăr mereu, mânca-te-ar raiul!